

Republic of Korea
สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)

ข้อมูลทั่วไป

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

- ที่ตั้ง** ตั้งอยู่ตอนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี โดยมีเส้นขนานที่ 38 แบ่งกั้นระหว่างสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ)
- พื้นที่** 99,601 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ 45 ของพื้นที่คาบสมุทรเกาหลี (1 ใน 5 ของไทย)
- ภูมิประเทศ** คาบสมุทรเกาหลีทอดตัวไปทางทิศใต้ทางด้านตะวันออกของทวีปเอเชีย มีความยาว 1,020 กิโลเมตร (612 ไมล์) และกว้าง 175 กิโลเมตร (105 ไมล์) ณ จุดที่แคบที่สุดของคาบสมุทร พื้นที่ 70% ของประเทศเป็นเทือกเขา
- ภูมิอากาศ** มี 4 ฤดู คือ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว โดยเดือน มิ.ย. - ส.ค. เป็นช่วงที่ฝนตกชุก อุณหภูมิโดยเฉลี่ย -5 C ในฤดูหนาว และ 33 C ในฤดูร้อน
- เมืองหลวง** กรุงโซล (Seoul)
- ทรัพยากรธรรมชาติ** ถ่านหิน ทั้งสเดน กราไฟต์ ตะกั่ว ปูนขาว และพลังงานน้ำ
- เวลา** + 9 GMT

การคมนาคมระหว่างไทย-เกาหลีใต้

การคมนาคมระหว่างไทยและเกาหลีที่มีความสะดวก รวดเร็วนั้น เป็นการเดินทางทางอากาศ โดยมีหลายสายการบินที่เปิดเส้นทางระหว่างกรุงเทพฯ และกรุงโซล สายการบินที่สำคัญๆ ได้แก่ การบินไทย, Korean Air, Asiana Airlines, China Eastern Airlines, Vladivostok Airlines, Kenya Airlines, Orient Thai Airlines และ SkyStar Airways

สำหรับสายการบินไทยได้เปิดเที่ยวบินระหว่างไทยและเกาหลีจำนวน 2 เส้นทาง คือ ระหว่างกรุงเทพฯ กับกรุงโซล และกรุงเทพฯ กับเมืองปูซาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

กรุงเทพฯ - กรุงโซล

เที่ยวบิน TG	เวลา	วันทำการบิน							หมายเหตุ
		จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์	
6724	01.20-08.40								ถึง 23 ส.ค.
6724	01.20-08.40								เริ่ม 25 ส.ค.
6724	01.45-09.05								ถึง 18 ส.ค.
634	07.10-16.15								
628	10.40-19.45								
6726	23.00-06.50+1								
656	23.30-06.55+1								
658	23.50-07.15+1								
8772/6728	12.10-09.35+1								ถึง 16 ส.ค.
225/6728	22.40-09.50+1								

กรุงโซล - กรุงเทพฯ

เที่ยวบิน TG	เวลา	วันทำการบิน							หมายเหตุ
		จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์	
659	09.30-13.05								
629	10.20-15.50								
635	17.30-22.50								
6727	18.10-31.45								
6723	20.35-00.05+1								ถึง 22 ส.ค.
6723	20.35-00.05+1								เริ่ม 24 ส.ค.
657	20.50-00.25+1								
6723	21.05-00.45+1								ถึง 17 ส.ค.
6729/226	20.00-08.50+1								
6729/226	20.20-08.50+1								เฉพาะ 22 ส.ค.

กรุงเทพฯ - เมืองปูซาน

เที่ยวบิน TG	เวลา	วันทำการบิน							หมายเหตุ
		จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์	
650	00.25-07.30								
654	11.40-18.45								

เมืองปูซาน - กรุงเทพฯ

เที่ยวบิน TG	เวลา	วันทำการบิน							หมายเหตุ
		จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์	
659	08.45-12.05								
629	20.00-23.20								

ประชากร CIA World Fact Book

จำนวนประชากร 48,508,972 คน (ประมาณการ กรกฎาคม 2552)

อัตราการขยายตัวของประชากร ประมาณ 0.266% (ประมาณการ ปี 2552)

โครงสร้างประชากร (ประมาณการ ปี 2552)

0-14 ปี ประมาณ 16.8% (ชาย 4,278,581 คน, หญิง 3,887,516 คน)

15-64 ปี ประมาณ 72.3% (ชาย 17,897,053 คน, หญิง 17,196,840 คน)

65 ปีขึ้นไป ประมาณ 10.8% (ชาย 2,104,589 คน, หญิง 3,144,393 คน)

เชื้อชาติ เชื้อชาติเกาหลีประมาณ 99.7% และอื่น 0.3%

ศาสนา ชาวเกาหลีได้ไม่มีศาสนาประมาณ 49.3% ศาสนาคริสต์ 26.3% ศาสนาพุทธ 23.2% และอื่น ๆ 1.3%

ภาษา ใช้ภาษาเกาหลีเป็นภาษาราชการ

อายุยืนเฉลี่ยประมาณ 78.72 ปี

การศึกษา ภาคบังคับ 9 ปี (ประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี)

อัตราการรู้หนังสือ 97.9%

การเมืองการปกครอง

รูปแบบการปกครอง ระบอบเสรีประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีรัฐธรรมนูญและมีประธานาธิบดีเป็นประมุข

รัฐธรรมนูญ ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรกเมื่อ 17 ก.ค. 2491 โดยได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาโดยตลอดอีก 9 ครั้ง การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งล่าสุดมีขึ้นในปี 2530

วันชาติ วันที่ 15 สิงหาคมของทุกปี เนื่องจากเป็นวันที่ประกาศอิสรภาพจากญี่ปุ่น

ฝ่ายบริหาร ประมุขของรัฐ เป็นประธานาธิบดี คือ นาย Lee Myung-bak (ลี เมียง-บัค) รับตำแหน่งเมื่อ 25 ก.พ. 2551

หัวหน้ารัฐบาล เป็นนายกรัฐมนตรี คือ Han Seung-soo รับตำแหน่งเมื่อ 29 ก.พ. 2551

คณะรัฐมนตรี ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

การเลือกตั้ง ประธานาธิบดี เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากผู้มีสิทธิออกเสียง โดยมีวาระ 5 ปี และไม่สามารถลงสมัครแข่งขันเป็นครั้งที่ 2 ได้

ฝ่ายนิติบัญญัติ รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐสภา (National Assembly) เป็นผู้ใช้อำนาจอินติบัญญัติ ซึ่งรัฐสภาของเกาหลีใต้เป็นรูปแบบสภาเดี่ยวประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 299 คน โดยสมาชิกจำนวน 2 ใน 3 มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ที่เหลือมาจากการแต่งตั้งโดยจัดสรรตามสัดส่วนของพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้ง สมาชิกรัฐสภาแห่งชาติอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี (ล่าสุดเลือกตั้งเมื่อปี 2547) สภาจะเลือกประธาน (Speaker) และรองประธาน (Vice-Speaker) จำนวน 2 คน

ฝ่ายตุลาการ ประกอบด้วยศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา โดยประธานาธิบดีแต่งตั้งประธานศาลฎีกาด้วยความเห็นชอบของรัฐสภา นอกจากนี้ ยังมีศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีหน้าที่ในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ โดยให้ความคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน และมีอำนาจในการพิจารณาว่ากฎหมายฉบับใดที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

รัฐมนตรีการต่างประเทศและการค้า* คือ นาย Yu Myung-hwan รับตำแหน่งเมื่อ ก.พ. 2551

รัฐมนตรีการค้า นาย Kim Jong-hoon รับตำแหน่งเมื่อ ส.ค. 2550

สิทธิเลือกตั้ง ประชาชนทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

การแบ่งเขตการปกครอง ประเทศเกาหลีใต้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 จังหวัด (provinces) ได้แก่ เกียงกีกังวอน เกียงซางเหนือ เกียงซางใต้ เจียลลาใต้ เจียลลาเหนือ ชุงชองเหนือ และชุงชองใต้ 1 จังหวัดปกครองตนเองพิเศษ (special autonomous province) คือ เซจู 6 มหานคร (metropolitan cities) ได้แก่ ปูซาน แทกู อินชอน กวางจู แดจอน และวูลซาน และ 1 นครพิเศษ (special city) คือ กรุงโซล

* กระทรวงการต่างประเทศและการค้าของเกาหลีใต้มีรัฐมนตรี (Minister of Foreign Affairs and Trade) ซึ่งมาจากสายการเมืองดูแลรับผิดชอบในส่วนการเมือง และมีรัฐมนตรีการค้า (Minister for Trade) ในกระทรวงเดียวกันซึ่งมาจากข้าราชการและดูแลรับผิดชอบด้านการค้า

ข้อมูลการเป็นสมาชิกองค์กรระหว่างประเทศ CIA World Fact Book

ADB, AfDB (nonregional member), APEC, APT, ARF, ASEAN (dialogue partner), Australia Group, BIS, CP, EAS, EBRD, FAO, G-20, IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICCT, ICRM, IDA, IEA, IFAD, IFC, IFRCs, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC, LAIA, MIGA, MINURSO, NEA, NSG, OAS (observer), OECD, OPCW, OSCE (partner), Paris Club (associate), PCA, PIF (partner), SAARC (observer), UN, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNIFIL, UNMIL, UNMIS, UNMOGIP, UNOCI, UNWTO, UPU, WCL, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO, ZC

ข้อมูลการจัดทำข้อตกลงทางการค้า ข้อมูล MoFAT และ FTA.go.kr

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-ชิลี (Korea-Chile Free Trade Agreement : Korea-Chile FTA) ได้มีการลงนามในข้อตกลงนี้แล้วในปี 2546 แล้วมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2547

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-สิงคโปร์ (Korea-Singapore Free Trade Agreement : Korea-Singapore FTA) ได้มีการลงนามในข้อตกลงนี้แล้ว เมื่อเดือนสิงหาคม 2548 และมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2549

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-เอฟตา (Korea-European Free Trade Association Free Trade Agreement : Korea-EFTA FTA) ได้มีการลงนามในความตกลงนี้แล้ว เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2548 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2549

- ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลีใต้ (ASEAN-Korea Free Trade Agreements : AKFTA) ได้มีการเจรจาแล้วมากกว่า 20 ครั้ง โดยเกาหลีใต้และอาเซียนได้บรรลุการเจรจาจัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมด้านต่าง ๆ (ลงนาม ธ.ค. 2548 ใช้บังคับ มิ.ย. 2550) ความตกลงว่าด้วยกลไกการระงับข้อพิพาท (ลงนาม ธ.ค. 2548 ใช้บังคับ มิ.ย. 2550) ความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า (ลงนาม ธ.ค. 2549 ใช้บังคับ มิ.ย. 2550) ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ (ลงนาม พ.ย. 2550 ใช้บังคับ พ.ค. 2552) และความตกลงว่าด้วยการลงทุน (ลงนาม มิ.ย. 2552)

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-อเมริกา (Korea – United State Free Trade Agreement : KORUS FTA) ได้ลงนามแล้วเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2550 และทั้งสองประเทศอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อบังคับใช้

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-อินเดีย (Korea-India Comprehensive Economic Partnership Agreement : Korea-India CEPA) ได้มีการเจรจาทั้งสิ้น 12 ครั้ง และบรรลุข้อตกลงระหว่างกันเมื่อเดือนกันยายน 2551 โดยได้ลงนามแล้วเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2552 และรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบความตกลงนี้แล้วเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552 ซึ่งคาดว่าจะมีผลบังคับใช้กลางปี 2553

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-สหภาพยุโรป (Korea-European Union Free Trade Agreement : Korea-EU FTA) ได้มีการเจรจาทั้งสิ้น 8 ครั้ง โดยล่าสุดเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2552 รัฐมนตรีการค้าของทั้งสองฝ่ายได้บรรลุผลการเจรจาแล้ว และลงนามขอความตกลงแล้วเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2552

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-แคนาดา (Korea-Canada Free Trade Agreement : Korea-Canada FTA) ได้มีการเจรจามาแล้ว 13 ครั้ง โดยล่าสุดจัดการประชุมรอบเรื่องสินค้าเกษตรเมื่อวันที่ 7-8 พฤษภาคม 2551 ณ ประเทศแคนาดา

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-เม็กซิโก (Korea-Mexico Strategic Economic Complementation Agreement) ได้มีการเจรจามาแล้ว 2 ครั้ง โดยล่าสุดจัดขึ้นเมื่อวันที่ 9-11 มิถุนายน 2551 ณ เกาหลีใต้

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-GCC (Korea-Gulf Cooperation Council Free Trade Agreement) ได้เริ่มการเจรจาครั้งแรกเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2551 และล่าสุดได้เจรจาครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 8-10 กรกฎาคม 2552

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-ออสเตรเลีย (Korea-Australia Free Trade Agreement : Korea-Australia FTA) ได้เริ่มการเจรจาครั้งแรกระหว่างวันที่ 19-22 พฤษภาคม 2552 ณ กรุงแคนเบอร์รา ออสเตรเลีย

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-นิวซีแลนด์ (Korea-New Zealand Free Trade Agreement : Korea-New Zealand FTA) ได้เริ่มการเจรจาอย่างเป็นทางการครั้งแรกระหว่างวันที่ 8-12 มิถุนายน 2552 ณ กรุงไชล

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-เปรู (Korea-Peru Free Trade Agreement : Korea-Peru FTA) เริ่มการเจรจาครั้งแรกระหว่างวันที่ 16-20 มีนาคม 2552 และล่าสุดได้เจรจาครั้งที่ 4 เมื่อเดือนตุลาคม 2552

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-โคลัมเบีย (Korea-Columbia Free Trade Agreement : Korea-Columbia FTA) เริ่มการเจรจาครั้งแรกเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2552

- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-ญี่ปุ่น (Korea-Japan Free Trade Agreement : Korea-Japan FTA) อยู่ในขั้นตอนการเจรจา ซึ่งได้มีการประชุมกันมาแล้ว 6 ครั้ง แต่ต้องหยุดชะงักลงเนื่องจากท่าทีการเจรจาที่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ ทั้งสองประเทศได้หารือร่วมกันในระดับเจ้าหน้าที่มาแล้ว 3 ครั้ง เพื่อหารือแนวทางรื้อฟื้นการเจรจาอีกครั้ง

สำหรับประเทศ/กลุ่มประเทศที่อยู่ระหว่างดำเนินการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับเกาหลีใต้ ได้แก่ จีน, ตุรกี, รัสเซีย, อิสราเอล, SACU (สหภาพศุลกากรแอฟริกาใต้), อาเซียน+3 (จีน

ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้), MERCOSUR (อาร์เจนตินา บราซิล ปารากวัย และอุรุกวัย) และประเทศบวกสาม (จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้) ด้วยกัน

ข้อมูลเศรษฐกิจ

ภาพรวมเศรษฐกิจของเกาหลีใต้

ปี 2546 เกาหลีใต้ประสบกับภาวะเศรษฐกิจซบเซาอย่างมากอันเป็นผลมาจากความตื่นตระหนกในคาบสมุทรเกาหลีเกี่ยวกับปัญหาอาวุธนิวเคลียร์ ตามด้วยผลกระทบจากสงครามอิรัก และการแพร่ระบาดของโรค SARS ประกอบกับการบริโภคน้ำมันของเกาหลีและการลงทุนภาคธุรกิจในประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง

ในปี 2547 เศรษฐกิจเกาหลีใต้ดีกว่าในปี 2546 อันเป็นผลจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ดีขึ้น โดยเฉพาะด้านการค้าและการลงทุน โดยได้เปรียบดุลการค้าถึง 29.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งช่วยส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแทนการบริโภคและการลงทุนในประเทศที่ชะลอตัว

ในปี 2548 ค่าเงินวอนที่แข็งตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัญหาราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นมาก และการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีน สหรัฐฯ และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตลาดสำคัญที่สุดของเกาหลีใต้ ทำให้การส่งออกในปี 2548 ขยายตัวลดลงกว่าในปี 2547 ทั้งนี้ เกาหลีใต้ตั้งเป้าหมายทำเขตการค้าเสรีกับ 15 ประเทศ/กลุ่มประเทศ ภายในปี 2550 เพื่อขยายตลาดการค้าให้สินค้าส่งออกของประเทศ ซึ่งเป็นแหล่งรายได้ร้อยละ 70 ของ GDP ขณะเดียวกันก็กำหนดเป้าหมายจะสร้างงานเพิ่มขึ้นอีก 400,000 อัตรา และเพิ่มรายได้ต่อหัวให้ถึง 20,000 ดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2551

ในปี 2550 ภาคการผลิตของเกาหลีใต้มีอัตราเติบโตลดลงเนื่องจากภาวะซบเซาของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและเครื่องใช้ไฟฟ้า แต่ภาคบริการและการส่งออกขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการส่งออกเครื่องจักรกลและเรือเดินสมุทร สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในเกาหลีใต้มีแนวโน้มลดลง ซึ่งรัฐบาลภายใต้การนำของประธานาธิบดี Lee Myung-bak พยายามที่จะชักจูงการลงทุนจากต่างชาติให้เพิ่มมากขึ้น โดยผ่อนคลายมาตรการและกฎระเบียบการลงทุน รวมทั้งดำเนินโครงการลงทุนขนาดใหญ่

ในปี 2551-2552 รัฐบาลเกาหลีใต้ประกาศใช้มาตรการการคลังเพื่อขยายอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ประกอบกับการจัดทำความตกลงการค้าเสรีและการส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ ทั้งนี้ รัฐบาลและธนาคารกลางเกาหลีใต้ยังมีความกังวลเกี่ยวกับสถานะเงินเฟ้อโลกและปัญหาซับไพรม์ (Subprime lending) ของสหรัฐฯ จึงอาจมีการปรับเปลี่ยนนโยบายทางการเงินในต้นปี 2552

สำหรับตัวเลขทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ในไตรมาส 3/2552 นั้น ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 2.9 มากกว่าไตรมาส 2/2552 ซึ่งมีการขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 2.6 โดยภาคส่วนที่มีการขยายตัวสูงขึ้นได้แก่ ภาคการผลิตและภาคการเกษตร ป่าไม้ และประมงขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 8.7 และ 4.6 เมื่อเทียบกับการขยายตัวในไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 8.9 และ -1.7 ตามลำดับ โดยภาคบริการขยายตัวเพียงร้อยละ 1.1 ในขณะที่ภาคการก่อสร้างขยายตัวลดลงร้อยละ 0.5 สำหรับการส่งออกและนำเข้ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 และ 8.4 ตามลำดับ

ดัชนีเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจต่าง ๆ CIA World Fact Book

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) (ประมาณการ ปี 2551)

GDP Official Exchange Rate : 929.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ

GDP Real Growth Rate : 2.2%

GDP Per Capita : 27,700 เหรียญสหรัฐ

GDP by sector : ภาคเกษตร 3.0%

ภาคอุตสาหกรรม 39.5%

ภาคบริการ 57.6%

กำลังแรงงาน ประมาณ 24.35 ล้านคน (ประมาณการ ปี 2551)

สาขาเกษตร 7.2%

สาขาอุตสาหกรรม 25.1%

สาขบริการ 67.7%

อัตราการว่างงาน 3.2% (ประมาณการ ปี 2551)

อัตราเงินเฟ้อ 4.7% (ประมาณการ ปี 2551)

การลงทุนโดยตรงในเกาหลีได้จากต่างประเทศ 124.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการ 31 ธ.ค. 2551)

การลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของเกาหลีใต้ 74.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการ 30 มิ.ย. 2551)

สาขาการผลิตที่สำคัญ

สินค้าเกษตร ข้าว ธัญพืช ผัก ผลไม้ ปลาหมึก หมู ไก่ นม ไข่ ปลา

สินค้าอุตสาหกรรม สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์สื่อสารและโทรคมนาคม ยานยนต์และชิ้นส่วน เคมีภัณฑ์ เหล็กและผลิตภัณฑ์ และเรือเดินสมุทร

การค้าระหว่างประเทศ (ม.ค.-ต.ค. 52) ข้อมูล WTA 4digit

มูลค่าการส่งออก ประมาณ 294.04 พันล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้าส่งออก เรือโดยสารสำหรับขนส่งบุคคลหรือสิ่งของ, โทรศัพท์และอุปกรณ์ไร้สาย, กล้องและอุปกรณ์ทัศนศาสตร์, แผงวงจรไฟฟ้า, ยานยนต์และส่วนประกอบ, น้ำมันปิโตรเลียม, อุปกรณ์ไฟฟ้า และเรือชุดแท่นเจาะและอุโมงค์

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ จีน 23.61%, สหรัฐอเมริกา 10.47%, ญี่ปุ่น 5.99%,ฮ่องกง 5.36% และไทย 1.21%

มูลค่าการนำเข้า ประมาณ 260.27 พันล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้านำเข้า ถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซ และเชื้อเพลิง, แผงวงจรไฟฟ้า, โทรศัพท์และอุปกรณ์ไร้สาย, สินแร่และหัวแร่เหล็ก, เครื่องจักร, เครื่องคิดเลขและคอมพิวเตอร์, ไดโอดและทรานซิสเตอร์ และเรือโดยสารสำหรับขนส่งบุคคลหรือสิ่งของ

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ จีน 16.87%, ญี่ปุ่น 15.32%, สหรัฐอเมริกา 8.99%, ซาอุดีอาระเบีย 6.18% และไทย 1.03%

ข้อมูลอื่น ๆ ข้อมูล CIA Factbook

เงินสำรองเงินตราต่างประเทศ 201.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการ 31 ธันวาคม 2551)

หนี้ (ภายนอกประเทศ) 381.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการ 31 ธันวาคม 2551)

สกุลเงิน (รหัสย่อ) วอน (South Korean Won – KRW)

อัตราการแลกเปลี่ยน 1,101.7 วอน/เหรียญสหรัฐ (ประมาณการ ปี 2551)

ปีงบประมาณ มกราคม - ธันวาคม

การเมืองและสังคม

นาย Lee Myung-bak (ลี เมียง-บัค) ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนพรรค Grand National Party เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 10 ของเกาหลี เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2550 โดยชูแผน 747 (การเติบโตของ GDP ร้อยละ 7 ต่อปี : รายได้ประชาชาติต่อคน 4 หมื่นเหรียญสหรัฐฯ : การเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอันดับที่ 7 ของโลก) เป็นนโยบายหาเสียงควบคู่ไปกับแผน Grand Korean Waterway (คลองเชื่อมต่อระหว่างกรุงโซลและเมืองปูซาน) สำหรับนโยบายคาบสมุทรเกาหลีนั้น นายลี เมียง-บัคประกาศจะใช้นโยบายด้านเศรษฐกิจและการลงทุนเป็นเครื่องมือ

นายลี เมียง-บัคสามารถชนะการเลือกตั้งในเดือนธันวาคม 2550 ได้ด้วยคะแนนร้อยละ 48.7 และรับตำแหน่งประธานาธิบดีตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 โดยประกาศจะฟื้นฟูเศรษฐกิจ เสริมสร้างความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ และเน้นการเจรจากับเกาหลีเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินนโยบายการเมืองระหว่างประเทศที่เน้นความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ญี่ปุ่น จีน และรัสเซีย ซึ่งต่อมา ประธานาธิบดีลี เมียง-บัคได้เดินนำกระชับความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ โดยเน้นการค้าเสรี ในขณะที่เดียวกันก็ใช้นโยบายไม่ยุ่งกับเกาหลีเหนือ

ก่อนการเยือนสหรัฐฯ ในเดือนเมษายน 2551 ประธานาธิบดีลี เมียง-บัคได้ประกาศที่จะยกเลิกมาตรการห้ามนำเข้าเนื้อวัวจากสหรัฐฯ หลังจากเกาหลีได้ดำเนินมาตรการนี้มาตั้งแต่ปี 2546 เนื่องจากปัญหาโรควัวบ้า ซึ่งการตัดสินใจครั้งนี้ของประธานาธิบดีลี เมียง-บัคก่อให้เกิดการประท้วงอย่างรุนแรงจากประชาชน ส่งผลให้คะแนนนิยมที่มีต่อประธานาธิบดีลี เมียง-บัคตกต่ำลงอย่างมาก ถึงแม้จะออกมากล่าวขอโทษต่อประชาชนถึง 2 ครั้งภายในช่วงเวลาเพียง 4 เดือนหลังจากเข้าดำรงตำแหน่ง

สำหรับนโยบายการต่างประเทศที่เกี่ยวกับเกาหลีเหนือ นั้น ประธานาธิบดีลี เมียง-บัคใช้นโยบายไม่ยุ่งด้านเศรษฐกิจกับเกาหลีเหนือ โดยประกาศที่จะให้การสนับสนุนทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่แก่เกาหลีเหนือ หลังจากเกาหลีเหนือยกเลิกการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์แล้วเท่านั้น ซึ่งเป็นมาตรการที่แข็งแกร่งกว่านโยบาย Sunshine Policy ของอดีตประธานาธิบดี Kim Dae Jung และอดีตประธานาธิบดี Roh Moo-hyun และเกาหลีเหนือก็มองว่าประธานาธิบดีลี เมียง-บัคมีท่าทีแข็งแกร่งเช่นกัน โดยแสดงออกด้วยการยิงทดสอบขีปนาวุธนอกชายฝั่งทะเลเหลืองหลายครั้ง

ในด้านนโยบายการศึกษา ประธานาธิบดีลี เมียง-บัคได้เสนอที่จะปฏิรูปการศึกษาภายในประเทศ เพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันระหว่างประเทศ โดยเสนอที่จะให้จัดการศึกษาภาคบังคับเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด แต่ทว่าได้รับการคัดค้านจากประชาชนและอาจารย์จนต้องเลิกสมันนโยบายดังกล่าวไป ทั้งนี้ ประธานาธิบดีลี เมียง-บัคยังคงพยายามที่ดำเนินนโยบายนี้ในการศึกษาระดับมัธยมศึกษาอยู่

ในเดือนสิงหาคม 2551 พระชาวเกาหลีใต้ได้เดินประท้วงประธานาธิบดีลี เมียง-บัค เนื่องจากประธานาธิบดีลี เมียง-บัคนิยมแต่ศาสนาคริสต์และแต่งตั้งรัฐบาลโดยเลือกแต่ผู้แทนที่เป็นชาวคริสต์เท่านั้น ซึ่งพระชาวเกาหลีใต้เห็นว่าเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความลำเอียงทางศาสนาของประธานาธิบดีลี เมียง-บัค

เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2552 ได้มีการจัดพิธีศพอดีตประธานาธิบดีโร มู-เฮียน ซึ่งได้ฆ่าตัวตายเนื่องจากมีส่วนพัวพันกับคดีคอร์รัปชันของครอบครัว ซึ่งรัฐบาลเกาหลีได้กำหนดให้เป็นงานพิธีศพแห่งชาติ และมีประชาชนรวมทั้งประธานาธิบดีลี เมียง-บัค และอดีตประธานาธิบดีคนก่อน ๆ เข้าร่วมงานด้วย ทั้งนี้ ในช่วงสัปดาห์เดียวกัน ประชาชนบางส่วนได้ทำการประท้วงรัฐบาลที่กดดันอดีตประธานาธิบดีโร มู-เฮียนในการดำเนินคดีจนเป็นสาเหตุให้นายโร มู-เฮียน ตัดสินใจฆ่าตัวตาย

เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม - วันที่ 2 มิถุนายน 2552 เกาหลีใต้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน-เกาหลีใต้ สมัยพิเศษ (ASEAN-Korea Commemorative Summit) เพื่อเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่าย

ครบรอบ 20 ปี โดยมีนายกรัฐมนตรีของไทยเป็นประธานร่วมกับประธานาธิบดี ลี เมียง-บัค ซึ่งในการประชุมครั้งนี้ เกาหลีใต้เสนอที่จะกระชับและเสริมสร้างความสัมพันธ์เชิงพันธมิตรกับประเทศสมาชิกอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งจะให้ความร่วมมือและสนับสนุนเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้แก่อาเซียน ด้วยการจัดตั้งกองทุนเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก

เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2552 เกาหลีใต้ให้การต้อนรับการเยือนอย่างเป็นทางการของนายบารัค โอบามา ประธานาธิบดีสหรัฐ โดยทั้งสองฝ่ายได้หารือในประเด็นต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหานิวเคลียร์เกาหลีเหนือ และข้อตกลงการค้าเสรี หรือ เอฟทีเอระหว่างสองประเทศ

นโยบายเศรษฐกิจ

การพัฒนาเศรษฐกิจหลังสงครามเกาหลีใต้

เกาหลีใต้ได้เร่งพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมากหลังผ่านสงครามเกาหลีในปี 2493-2496 โดยใช้เงินช่วยเหลือจากสหประชาชาติลงทุนพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในด้านต่างๆ เช่น สถานศึกษาระดับต้นและระดับกลาง ถนนหนทาง และเครือข่ายการติดต่อสื่อสารสมัยใหม่ ส่งผลให้เกาหลีใต้สามารถสร้างแรงงานที่มีคุณภาพและทักษะสูง พร้อมกับระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจได้ในช่วงเวลาต่อมา

ในทศวรรษที่ 1960 (2494-2503) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือ GDP ของเกาหลีใต้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง เฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปี นโยบายสำคัญที่ผลักดันให้เกาหลีใต้ประสบความสำเร็จในช่วงนี้คือ การเปิดเศรษฐกิจสู่โลกภายนอก (An Outward-looking Strategy) โดยมีภาครัฐเป็นแกนนำในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม จากนั้นนโยบายนี้ เกาหลีใต้ได้นำเข้าทรัพยากรธรรมชาติราคาถูกจากต่างชาติเข้ามาผลิตภายในประเทศโดยอาศัยแรงงานราคาถูกแต่คุณภาพสูง ทำให้ศักยภาพของอุตสาหกรรมในเกาหลีใต้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับรัฐบาลได้ส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติเพื่อทดแทนเงินทุนภายในประเทศที่ขาดแคลนและไม่เพียงพอต่อความต้องการ ส่งผลให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกทำได้อย่างรวดเร็ว แต่ทว่า ผลพวงด้านลบทางเศรษฐกิจที่ตามมาคือ เศรษฐกิจภูมิภาคและภาคอุตสาหกรรมเกษตรถูกทอดทิ้งให้ล้าหลังจากการพัฒนาของประเทศ ซึ่งกลายมาเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจในช่วงทศวรรษที่ 1970 และเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศจนถึงปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ในช่วงทศวรรษที่ 1970 (2504-2513) การเน้นพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานราคาถูกที่ส่งผลให้การผลิตสินค้ามีมูลค่าเพิ่มน้อย (low value-added and labor-intensive products) ประกอบกับนโยบายปกป้องตลาดภายใน (Protectionism Policy) ของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้นำเข้าสำคัญของเกาหลีใต้ ทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประสบปัญหาเป็นอย่างมากในช่วงต้นทศวรรษนี้ จนรัฐบาลเกาหลีใต้ต้องปรับยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ หันมาพัฒนาอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมเคมีซึ่งมีการลงทุนสูงแต่ก็สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงกว่า (high value-added, capital-intensive industries)

แต่ทว่า การปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรมในช่วงทศวรรษ 1970 เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากเศรษฐกิจโลกต้องประสบปัญหาวิกฤติราคาน้ำมันและการดำเนินนโยบายทดแทนการนำเข้าของหลายประเทศ ส่งผลให้การส่งออกของเกาหลีใต้ลดลง และเศรษฐกิจภายในประเทศก็เข้าสู่ภาวะตกต่ำ ซึ่งจะเห็นได้จากอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) ที่ลดลงและอัตราเงินเฟ้อที่พุ่งสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

วิกฤตและความสำเร็จทางเศรษฐกิจ

เมื่อเข้าสู่ทศวรรษที่ 1980 (2514-2523) เกาหลีใต้ก็สามารถฟื้นฟูความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจได้ด้วยการดำเนินนโยบายการเงินแบบรัดเข็มขัด ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อที่เคยสูงในระดับร้อยละ 30 ในทศวรรษที่ 1970 ลดลงเหลือร้อยละ 15 ในทศวรรษนี้ นอกจากนี้ การลดระดับการแทรกแซงของภาครัฐและนโยบายการเปิดเสรีทางการค้า ประกอบกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกระตุ้นการแข่งขันของอุตสาหกรรมภายใน ส่งผลให้ศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกาหลีกับต่างชาติของเกาหลีได้เพิ่มสูงขึ้น โดยจะดูได้จากอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10% ต่อปี ตลอดทศวรรษนี้

ก่อนที่จะเข้าสู่ทศวรรษที่ 1990 (2524-2533) การบริโภคของชาวเกาหลีใต้เป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นเศรษฐกิจของเกาหลีใต้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการจับจ่ายในสินค้ายานยนต์และสินค้าอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจในปลายทศวรรษที่ 1980 และรายได้ของประชาชนเกาหลีใต้ที่เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากจากทศวรรษที่ 1980 ทำให้ชาวเกาหลีใต้เริ่มบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยมากขึ้น พลิกผันโครงสร้างการค้าของเศรษฐกิจประเทศจากการส่งออกมาเป็นประเทศผู้นำเข้าแทน กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า การปฏิรูปเศรษฐกิจในทศวรรษที่ 1980 ประสบความสำเร็จที่สามารถเปลี่ยนการพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกให้หันมาเน้นการสร้างเศรษฐกิจภายในเพื่อตอบสนองอุปสงค์ภายในได้ ซึ่งส่งผลให้อุตสาหกรรมบริการเติบโตได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งได้สร้างอุตสาหกรรมใหม่ที่มีความสามารถในการแข่งขันกับตลาดโลกได้ทดแทน เช่น อุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ แต่ในขณะเดียวกัน ภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่ไม่สามารถปรับตัวได้ต้องถอนตัวออกจากตลาด เช่น อุตสาหกรรมผลิตรองเท้า

การบริโภคในอัตราที่สูงของชาวเกาหลีใต้ในช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 เป็นแรงกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ จนสามารถเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว (OECD) ในปี 1996 (2539) แต่กระนั้นก็ตาม ผลพวงที่เป็นเงาตามมาของการบริโภคในทศวรรษที่แล้ว ส่งผลให้เกาหลีใต้ต้องประสบกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี 1997 (2540) เช่นเดียวกับประเทศไทยและหลายประเทศในเอเชีย แต่ถ้ามองในแง่ดี บทเรียนทางเศรษฐกิจในครั้งนี้ทำให้เกาหลีใต้มีการปรับตัวทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น ด้วยการกระจายอำนาจบริหารจากส่วนกลางไปสู่ภูมิภาค การลดการแทรกแซงเศรษฐกิจจากภาครัฐ หันมาใช้นโยบายและมาตรการที่อิงตลาดมากขึ้น (Market-oriented policy) การปฏิรูปกลุ่มธุรกิจใหญ่หรือ “แชโบล” (Chaebols) การแปรรูปธนาคาร และการเปิดเสรีการค้ามากขึ้นเพื่อรักษาศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ มาตรการต่างๆ เหล่านี้ทำให้เกาหลีใต้สามารถพลิกฟื้นกลับมาเป็นประเทศชั้นนำได้อีกครั้งหนึ่ง

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจเกาหลีใต้ในปัจจุบัน ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมต่อเรือ อุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมเหล็ก นอกจากนี้ การค้าและการลงทุนระหว่างเกาหลีกับจีนช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจเกาหลีให้มีความยั่งยืนและก้าวหน้าต่อไปได้

นโยบายการจัดทำความตกลงการค้าเสรี

เกาหลีใต้เป็นประเทศหนึ่งที่ดำเนินนโยบายจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับต่างประเทศในเชิงรุกตั้งแต่ปี 2549 เนื่องจากเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ระหว่างมหาอำนาจทางเศรษฐกิจสองประเทศ คือ ญี่ปุ่นและจีน โดยญี่ปุ่นเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่โดดเด่นในสินค้าเทคโนโลยี ในขณะที่จีนมีศักยภาพในการผลิตสินค้าที่ใช้แรงงานราคาถูก ส่งผลให้เกาหลีใต้ต้องดำเนินนโยบายจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับหลายชาติเพื่อสร้างแต้มต่อทางการค้า นอกจากนี้ นโยบายนี้ยังเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิรูปทางอุตสาหกรรมภายในประเทศอีกทางหนึ่งด้วย

โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่ภาครัฐบาลให้การคุ้มครอง เช่น อุตสาหกรรมยาและผลิตภัณฑ์ และบริการทางกฎหมาย เป็นต้น แต่การดำเนินนโยบายนี้ก็ประสบกับกระแสต่อต้านจากกลุ่มอุตสาหกรรมอ่อนไหวภายใน โดยเฉพาะจากภาคเกษตรกรรม

หลักเกณฑ์ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรีของเกาหลีใต้ สรุปได้ดังนี้

1. จัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศหรือกลุ่มเศรษฐกิจขนาดใหญ่ และประเทศเศรษฐกิจใหม่
2. จัดทำความตกลงการค้าเสรีที่มีความครอบคลุมในทุกด้านและมีอัตราเปิดตลาดสูง
3. จัดทำความตกลงการค้าเสรีพร้อมกันหลายประเทศในกรณีจำเป็น และ
4. จัดทำความตกลงการค้าเสรีโดยความเห็นชอบร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน

มาตรการด้านภาษี (Tariff Barriers)

อัตรารายนำเข้าสูง : เช่น

- ผักและผลไม้กระป๋อง ร้อยละ 30-50
- น้ำตาลทรายสำเร็จรูป ร้อยละ 50
- ดอกกล้วยไม้ ร้อยละ 25
- กล้วย ร้อยละ 30 และ
- ทูเรียน ร้อยละ 30

อัตรารายปรับปรุงสูงมาก (Adjustment duty) : เป็นมาตรการชั่วคราวที่มีผลบังคับใช้ครั้งละ 6 เดือน (ปรับเป็นครั้งละ 1 ปี ตั้งแต่ปี 2540) และสามารถต่ออายุการใช้ภาษีได้ทุกปี โดยเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมจากอัตราปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายใน เมื่อมีการนำเข้าสินค้าใดสินค้านึงมากเกินไป ปัจจุบัน เกาหลีใต้ประกาศใช้อัตรารายนี้กับสินค้า 16 รายการ เช่น

- กุ้งแช่เกลือ ภาษีปกติร้อยละ 20 ถูกเรียกเก็บ Adjustment duty ร้อยละ 50 หรือ 363 วอน/กิโลกรัม
- ปลาหมึกแช่แข็ง ภาษีปกติร้อยละ 10 ถูกเรียกเก็บ Adjustment duty ร้อยละ 22
- ข้าวแปรรูป ภาษีปกติร้อยละ 8 ถูกเรียกเก็บ Adjustment duty ร้อยละ 50
- ไม้อัด ภาษีปกติร้อยละ 8 ถูกเรียกเก็บ Adjustment duty ร้อยละ 11

อัตรารายหลายรูปแบบ : นอกเหนือจากการจัดเก็บภาษีย่านนำเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่ม (อัตรา 10%) เกาหลีใต้ได้จัดเก็บภาษีหลายรูปแบบกับสินค้าบางประเภท อาทิ ภาษีสรรพสามิต ซึ่งมีการจัดเก็บภาษีหลายลักษณะ เช่น อากรนำเข้า (Import Duty) 8% ภาษีการศึกษา (education tax) 30% ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย (luxury tax) 30% แม้ว่าการจัดเก็บภาษีดังกล่าวจะจัดเก็บกับสินค้าชนิดเดียวกัน ทั้งที่ผลิตในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศก็ตาม แต่สินค้าที่ถูกจัดเก็บภาษีหลายรูปแบบจะมีภาระภาษีรวมสูงมาก ทำให้ไม่มีโอกาสขยายตลาด

มาตรการที่ไม่มีภาษี (Non-tariff Barriers)

โควตานำเข้า: เกาหลีใต้กำหนดโควตาสินค้านำเข้า อาทิ ข้าว แป้งมันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์ ถั่วแดง

มาตรการสุขอนามัย : เกาหลีใต้มีมาตรการห้ามนำเข้าสินค้าเกษตรเพื่อควบคุมโรคพืชและแมลง เช่น ป้องกันปัญหาโรคปากและเท้าเปื่อยในสินค้าเนื้อวัว/เนื้อหมู หรือปัญหาไข่หวัดนกในสินค้าเนื้อไก่ปรุงสุกและผลิตภัณฑ์

การจำกัดการนำเข้าตามวัตถุประสงค์ในการใช้งาน : เกาหลีใต้มีข้อกำหนด End user requirement ทำให้การนำเข้าสินค้าบางประเภทต้องนำเข้าเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะกรณีเท่านั้น เช่น แป้งมันสำปะหลังต้องนำไปใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ กระดาษ กาว และเภสัชภัณฑ์เท่านั้น ขงธรรมชาติต้องนำไปใช้ในอุตสาหกรรมเท่านั้น

มาตรการปิดฉลากเป็นภาษาเกาหลีใต้: อาหารทุกชนิด สินค้าเกษตร ปศุสัตว์ และประมงจะต้องปิดฉลากภาษาเกาหลีใต้ซึ่งระบุข้อมูล/รายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การทดสอบความปลอดภัยและประทับตรา EK Mark: เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จะต้องผ่านการทดสอบความปลอดภัยและประทับตรา EK Mark (Korean Electric Safety System)

การติดโลโก้ “Organic/Bio/Eco” สำหรับสินค้า Organic Food จะต้องผ่านการรับรองจากหน่วยงานของเกาหลีใต้ (Korea Food Research Institute และ Doalnara Certified Organic Korea LLC) โดยจะมีการตรวจสอบแหล่งผลิตซึ่งผู้ยื่นขอการรับรองจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ความสัมพันธ์ทางการทหาร/การเมืองระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-เกาหลีใต้ดำเนินไปด้วยดีทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยในระดับทวิภาคีนั้น ไทยและเกาหลีใต้มีความร่วมมือด้านความมั่นคงและการทหารก่อนการสถาปนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการ ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางการทูตระดับอัครราชทูตเมื่อ 1 ต.ค. 2501 ซึ่งต่อมาได้ยกขึ้นเป็นระดับเอกอัครราชทูตเมื่อ 1 ต.ค. 2503

ในระดับพหุภาคีนั้น แม้ไทยและเกาหลีใต้จะเป็นสมาชิกในองค์การหรือในเวทีการเจรจาระหว่างประเทศต่างๆ เช่น APEC, ASEM, WTO ฯลฯ เช่นเดียวกัน แต่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดเกิดขึ้นในกรอบอาเซียน ซึ่งเกาหลีใต้ได้เป็นคู่เจรจามาตั้งแต่ค.ศ.2538 โดยเฉพาะเมื่อมีการจัดตั้ง ASEAN+3 ในปี 2540 เพื่อเป็นเวทีหรือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้

ความสัมพันธ์ด้านการทหารและความมั่นคง

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเกาหลีใต้เริ่มขึ้นจากความร่วมมือด้านการทหารและความมั่นคง โดยในช่วงสงครามเกาหลีระหว่างปี 2493-2496 นั้น ไทยได้ส่งทหารเข้าร่วมกองกำลังสหประชาชาติซึ่งได้รับความสนับสนุนจากสหรัฐฯ และพันธมิตรฝ่ายตะวันตก เพื่อป้องกันเกาหลีใต้จากการรุกรานของเกาหลีเหนือซึ่งได้รับการสนับสนุนจากจีนและสหภาพโซเวียต

เมื่อสงครามเย็นสิ้นสุดลงอันเกิดจากการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 2534 ความสัมพันธ์ด้านการทหารและความมั่นคงระหว่างประเทศทั้งสองยังคงดำรงอยู่ หากเกาหลีใต้เป็นฝ่ายกระตือรือร้นในการริเริ่มกิจกรรมความร่วมมือมากกว่าฝ่ายไทยเนื่องจากเกาหลีไดยังคงรู้สึกไม่มั่นคงต่อสถานการณ์ต่างๆ ในคาบสมุทรเกาหลี รวมทั้งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเกาหลีใต้ได้พยายามแสวงหาความสนับสนุนจากไทย ทั้งที่เป็นรูปธรรมและสัญลักษณ์ในกรอบทวิภาคีและพหุภาคี

ตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นว่าเกาหลีใต้ยังต้องการการสนับสนุนในด้านความมั่นคงแม้ความสนับสนุนดังกล่าวจะมีความหมายในเชิงสัญลักษณ์มากกว่าในเชิงสารัตถะ ได้แก่กรณีทหารประจำกองบัญชาการร่วมสหประชาชาติ (UNC: United Nations Command) ณ กรุงโซล ซึ่งมีทหารไทยประจำเพื่อทำหน้าที่กองทหารเกียรติยศ ฝึกซ้อมรบ เชิญธงชาติไทยขึ้นสู่ยอดเสา ตลอดจนร่วมพิธีเกี่ยวกับสงครามเกาหลี

นอกเหนือจากความสัมพันธ์ในเชิงสัญลักษณ์แล้ว ไทยกับเกาหลีใต้มีการสัมมนาแลกเปลี่ยนข่าวกรองประจำปี รวมทั้งมีความร่วมมือในการฝึกอบรมทางทหาร นอกจากนี้ ไทยและเกาหลีใต้ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการส่งกองกำลังบำรุงเมื่อ 4 พ.ย. 2534 ซึ่งเป็นกรอบการดำเนินความร่วมมือฝึกในเรื่องของการแลกเปลี่ยนข่าวสารและข้อมูลการส่งกองกำลังบำรุง

หลังจากสหรัฐฯ ได้มอบอำนาจบัญชาการกองทัพของ Demilitarised Zone (DMZ) คืนให้กับเกาหลีใต้ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2548 เกาหลีใต้จะปรับยุบหน่วยงานทหารให้มีขนาดเล็กลง อีกทั้งจะนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้พัฒนากองทัพในทุกด้าน รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพยุทธโประพันธ์ที่ทันสมัย

การแลกเปลี่ยนการเยือน

ระดับราชวงศ์

1. สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร (พฤษภาคม 2535)
2. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อมีนาคม 2534 และ 2-4 ตุลาคม 2547
3. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ
 - 3.1 วันที่ 1 เมษายน 2536
 - 3.2 วันที่ 17-19 ตุลาคม 2547 (ทรงรับเหรียญรางวัลจากที่ประชุม World Congress of International Confederation of Societies of Authors and Composers ครั้งที่ 44)
 - 3.3 วันที่ 12-17 พฤศจิกายน 2547 (ทรงหารือความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์กับ Korea Institute of Science and Technology)
 - 3.4 วันที่ 12-19 พฤษภาคม 2548 (ทรงลงพระนามในบันทึกความเข้าใจกับ Korea Institute of Science and Technology)

ระดับนายกรัฐมนตรี

1. พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ (8-10 พฤศจิกายน 2534)
2. นายชวน หลีกภัย (23-26 มิถุนายน 2537 และ 25-27 เมษายน 2542) และเข้าร่วมการประชุม ASEM ครั้งที่ 3 (20-21 ตุลาคม 2543)
3. พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เยือนอย่างเป็นทางการระหว่าง 24-26 สิงหาคม 2546
4. พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เข้าร่วมประชุม 6th Global Forum on Reinventing Government ที่กรุงโซล ระหว่าง 23-24 พฤษภาคม 2548
5. พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เข้าร่วมการประชุมผู้นำเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ 13 ณ เมืองปูซาน ระหว่างวันที่ 18-20 พฤศจิกายน 2548

ระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ระดับสูง (ในรอบ 5 ปี)

1. นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพื่อเข้าร่วมประชุม Joint Trade Commission ครั้งที่ 12 (31 ม.ค.-1 ก.พ. 2545)
2. นายสนธยา คุณปลื้ม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สังเกตการณ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 14 ที่เมืองปูซาน (11-13 ต.ค.2545)
3. นายกร ทัพพะรังสี รองนายกรัฐมนตรีสังเกตการณ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 14 ที่เมืองปูซาน (9-13 ต.ค. 2545)
4. นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเข้าร่วมประชุม The 2nd Ministerial Conference of the Community of Democracies (10-11 พ.ย. 2545)

5. นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และความร่วมมือทางเศรษฐกิจโดยรวม (23-28 พ.ย. 2546)
6. นางอุไรวรรณ เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เพื่อลงนามบันทึกความเข้าใจเรื่องการจัดส่งแรงงานไทยไปเกาหลีใต้ (25-27 มิถุนายน 2547)

การเยือนของฝ่ายเกาหลีใต้

ระดับประธานาธิบดี

1. นาย Chun Doo-hwan (3-5 กรกฎาคม 2524)
2. นาย Roh Moo-hyun เพื่อเข้าร่วมการประชุมเอเปก ครั้งที่ 11 ที่กรุงเทพฯ ระหว่าง 20-22 ตุลาคม 2546
3. นาย Lee Myung-bak เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ที่เพชรบุรี ระหว่าง 23-25 ตุลาคม 2552

ระดับประธานรัฐสภาและรัฐมนตรี (ในรอบ 5 ปี)

1. นาย Lee Joung-binn รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและการค้าประชุม PMC/ARF (25-30 ก.ค. 2543)
2. นาย Choi Sung-hong รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและการค้าเพื่อเข้าร่วมประชุม Asia Cooperation Dialogue (ACD) ครั้งที่ 1 (18-19 มิ.ย. 2545)
3. นาย Yoon Young-kwan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและการค้าเข้าร่วมประชุม คณะกรรมาธิการร่วมเพื่อความร่วมมือทวิภาคีไทย-เกาหลีใต้ ครั้งที่ 1 และการประชุม ACD ครั้งที่ 2 (21-22 มิ.ย. 2546) และติดตามประธานาธิบดี Roh Moo-hyun เข้าร่วมประชุมสุดยอดผู้นำ APEC ครั้งที่ 11 ที่กรุงเทพฯ (ระหว่าง 20-22 ต.ค. 2546) และเมื่อพ้นตำแหน่งรัฐมนตรีไปแล้วได้มาเยือนไทยในฐานะแขกของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและเป็นผู้บรรยายพิเศษให้แก่สถาบันการต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (ระหว่าง 30 เม.ย.-4 พ.ค. 2547)
4. นาย Ban Ki-moon รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและการค้า เยือนไทยอย่างเป็นทางการ ในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศ (ระหว่าง 24-25 ส.ค. 2547)
5. นาย Kim Won-ki ประธานรัฐสภาเกาหลีใต้เยือนไทยในฐานะแขกของรัฐสภาไทย (ระหว่าง 6-10 ต.ค. 2547)

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับเกาหลีใต้

ความร่วมมือภาครัฐ

- ความตกลงทางการค้า ลงนามเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2504 (1961)
- คณะกรรมาธิการร่วมทางการค้า ไทย-สาธารณรัฐเกาหลี (Joint Trade Commission: JTC) เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2518 (1975) มีการประชุมมาแล้วทั้งหมด 12 ครั้ง โดยครั้งล่าสุดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 31 มกราคม-1 กุมภาพันธ์ 2545 ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี
- ความตกลงทวิภาคีว่าด้วยการขนส่งทางทะเลระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี ลงนามเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2545 ณ กรุงเทพฯ
- ข้อตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วมการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยสินค้าประมง และผลิตภัณฑ์นำเข้า และส่งออก ระหว่างกระทรวงพาณิชย์นิวซีแลนด์และกิจการประมงแห่งสาธารณรัฐเกาหลี และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทย ลงนามเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2549 ณ กรุงเทพฯ

- กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลี ลงนามเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2548 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2552
- ความตกลงว่าด้วยกลไกการระงับข้อพิพาทอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี ลงนามเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2548 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2552
- พิธีสารว่าด้วยการเข้าเป็นภาคีของไทยในความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี ลงนามเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 ณ จังหวัดเพชรบุรี และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2552
- พิธีสารว่าด้วยการเข้าเป็นภาคีของไทยในความตกลงว่าด้วยการค้าบริการอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี ลงนามเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 ณ จังหวัดเพชรบุรี และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2552
- ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี ลงนามเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2552 ณ เกาะเจจู สาธารณรัฐเกาหลี และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2552

ความร่วมมือภาคเอกชน

- คณะกรรมการความร่วมมือทางเศรษฐกิจเกาหลีใต้-ไทย (Thai-Korea Economic Cooperation Committee) ระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และหอการค้าและอุตสาหกรรมสาธารณรัฐเกาหลี เริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2518 (1975) มีการประชุมมาแล้ว 9 ครั้ง ล่าสุดเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 ณ กรุงเทพฯ
- ข้อตกลงด้านอุตสาหกรรม ระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับสภาอุตสาหกรรมเกาหลีใต้ (The Association of Korean Industries) เมื่อพฤศจิกายน 2528 (1985) และยังไม่เคยมีการประชุม

สถานะการค้าไทยกับเกาหลีใต้

การค้ารวม ตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (2547-2551) การค้ารวมระหว่างไทยและเกาหลีใต้มีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 7,629.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.90 ต่อปี ในปี 2551 มีมูลค่าการค้ารวม 10,529.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 2.95 ของมูลค่าการค้ารวมของไทย หรือเพิ่มขึ้นจากปี 2550 ร้อยละ 27.33

ตารางที่ 1 : การค้าไทย-เกาหลีใต้

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ปี	ปริมาณการค้ารวม			ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	%Δ	มูลค่า	%Δ	มูลค่า	%Δ	
2547 (2004)	5,436.40	2.85	21.56	1,858.90	17.43	3,577.50	23.83	-1,718.60
2548 (2005)	6,147.10	2.68	13.07	2,258.60	21.51	3,888.40	8.66	-1,629.80
2549 (2006)	7,796.10	3.02	26.83	2,669.60	18.2	5,126.50	31.84	-2,456.83
2550 (2007)	8,268.80	2.81	6.06	2,982.60	11.72	5,286.20	3.12	-2,303.60
2551 (2008)	10,529.04	2.95	27.33	3,669.15	23.02	6,859.89	29.77	-3,190.74
2552 (2009) (ม.ค.-ต.ค.)	6,675.68	2.89	-26.55	2,307.87	-26.88	4,367.81	-26.38	-2,059.94

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

หมายเหตุ : %Δ = % การเปลี่ยนแปลง

การส่งออก ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2547-2551) ไทยการส่งออกมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 2,687.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2551 มีมูลค่าส่งออก 3,669.15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ร้อยละ 23.02

สำหรับปี 2552 (ม.ค.-ต.ค.) การส่งออกมีมูลค่า 2,307.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปี 2551 ในช่วงเดียวกัน ร้อยละ 26.88 สินค้าออกสำคัญ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า, ยางพารา, เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และ

ส่วนประกอบ, ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน, น้ำมันดิบ, เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ, กระจกและผลิตภัณฑ์กระจก, ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้, และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 : การส่งออกสินค้าไปเกาหลีใต้

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

รายการ	2549	2550	2551	2552 (ม.ค.-ต.ค.)	% Δ 51/50 (ม.ค.-ต.ค.)	สัดส่วน (2551) (ม.ค.-ต.ค.)
1 แผงวงจรไฟฟ้า	389.9	493.0	326.9	318.7	7.95	13.81
2 ยางพารา	342.7	314.2	433.2	192.0	-51.19	8.32
3 เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	225.2	242.1	215.8	185.7	0.61	8.05
4 ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน	0.6	12.0	69.1	116.6	109.56	5.05
5 น้ำมันดิบ	220.8	69.1	475.7	104.1	-71.61	4.51
6 เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ	47.6	65.3	89.9	92.1	22.68	3.99
7 กระจกและผลิตภัณฑ์กระจก	80.0	98.4	98.4	79.5	-7.36	3.44
8 ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	95.0	87.5	102.3	56.1	-41.52	2.43
9 ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	30.8	56.3	149.8	54.2	-59.25	2.35
10 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง	30.3	34.5	39.2	53.7	75.59	2.32
รวม 10 รายการ	1,463.0	1,472.3	2,000.4	1,252.7	-26.99	54.28
อื่น ๆ	1,206.7	1,510.3	1,668.8	1,055.2	-26.75	45.72
มูลค่ารวม	2,669.6	2,982.6	3,669.2	2,307.9	-26.88	100.00

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

หมายเหตุ : %Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 3 : การนำเข้าสินค้าจากเกาหลีใต้

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

รายการ	2549	2550	2551	2552 (ม.ค.-ต.ค.)	% Δ 51/50 (ม.ค.-ต.ค.)	สัดส่วน (2551) (ม.ค.-ต.ค.)
1 เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	700.1117	849.484	1,284.8	546.7	-50.54	12.52
2 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	380.3812	488.1061	673.6	452.3	-18.47	10.36
3 เคมีภัณฑ์	528.1367	526.0445	719.2	415.7	-33.49	9.52
4 เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	443.2397	275.4168	524.1	411.1	-10.94	9.41
5 ผลิตภัณฑ์โลหะ	139.7188	176.3388	436.4	310.6	-12.38	7.11
6 แผงวงจรไฟฟ้า	753.1883	642.9368	466.5	300.4	-28.03	6.88
7 เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	444.1824	467.1988	417.8	256.0	-29.42	5.86
8 สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	277.7244	302.3068	364.9	220.3	-29.77	5.04
9 เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	155.8084	119.3477	243.3	178.8	-17.38	4.09
10 สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่ง	93.7362	119.6307	145.0	113.2	-14.74	2.59
รวม 10 รายการ	3,916.2	3,966.8	5,275.6	3,205.2	-29.47	73.38
อื่น ๆ	1,210.2	1,319.4	1,584.3	1,162.6	-16.27	26.62
มูลค่ารวม	5,126.5	5,286.2	6,859.9	4,367.8	-26.38	100.00

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

หมายเหตุ : %Δ = % การเปลี่ยนแปลง

การนำเข้า ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2547-2551) การนำเข้ามีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 4,941.9 ล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2551 มีมูลค่านำเข้า 6,859.89 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ร้อยละ 29.77

สำหรับปี 2552 (ม.ค.-ต.ค.) การนำเข้ามีมูลค่า 4,367.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปี 2551 ในช่วงเดียวกัน ร้อยละ 26.38 สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์, เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ, เคมีภัณฑ์, เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน, ผลิตภัณฑ์โลหะ, แผงวงจรไฟฟ้า, เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ, สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์, เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ และสัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งแปรรูป (ตารางที่ 3)

ดุลการค้า ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้าเกาหลีได้มาตลอด ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2547-2551) ไทยขาดดุลเฉลี่ยปีละ 2,254.17 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2551 ไทยขาดดุลมูลค่า 3,190.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ร้อยละ 38.51 สำหรับปี 2552 (ม.ค.-ต.ค.) ไทยขาดดุลการค้ามูลค่า 2,059.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปี 2551 (ม.ค.-ต.ค.) ร้อยละ 25.80

ปัญหาทางการค้าระหว่างไทยและเกาหลี

- เกาหลีได้ห้ามนำเข้าเนื้อวัว/เนื้อหมูแช่แข็งจากไทยเนื่องจากปัญหาโรคปากและเท้าเปื่อย
- เกาหลีได้อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากไทยได้เพียง 6 ชนิด คือ ทุเรียนกล้วยหอม มะพร้าว สับปะรด องุ่น และมะม่วงอบไอน้ำ (น้ำดอกไม้ม)
- เกาหลีได้จัดเก็บภาษีปรับปรุงกับสินค้านำเข้าจากไทยบางรายการ เช่น กุ้งแช่เกลือ ปลาหมึกแช่แข็ง ข้าว-แปรรูป และไม้อัด
- เกาหลีได้อยู่ระหว่างไต่สวนการทุ่มตลาดของผลิตภัณฑ์แผ่นไม้อัดไทย
- เกาหลีได้อยู่ระหว่างบังคับใช้มาตรการคุ้มครองการเคมปีนเปื้อนในสินค้ากุ้งขาวแช่เย็น-แช่แข็งของไทย ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคม 2552

ธันวาคม 2552

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

กระทรวงพาณิชย์

แหล่งข้อมูล : CIA World Factbook, Viewswire, Wikipedia, Bank of Korea, Ministry of Foreign Affairs and Trade, BOI, การบินไทย, กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงพาณิชย์